

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.582 van 19 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX, loco advocaat L. VERHEYEN, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 juli 2003 het Rijk binnen en diende op 23 september 2008 een tweede asielaanvraag in. Op 3 februari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
 - 1.1. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Addis Abeba. Op 19 augustus 2003 diende u een eerste asielaanvraag in. Een beslissing tot weigering van verblijf werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 14 november 2003. U tekende op 19 november 2003 beroep aan tegen deze beslissing en werd in dat verband door het Commissariaat-generaal gehoord op 16 januari 2004. Op 11 februari 2004 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op basis van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen. U diende tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State op 9 juni 2004. Op 9 december 2008 werd uw beroep verworpen door de*

Raad van State. U keerde niet terug naar uw land van herkomst. Op 23 september 2008 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U legde nieuwe elementen voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 23 september 2008) om uw asielrelaas te staven, namelijk een brief dd. 3 september 2008 (Nahase 28, 2000 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)) van uw zus Firehiwot Tadesse, een convocatie dd. 1 september 2008 (Nahase 26, 2000 E.K.) en twee vonnissen van de jeugdrechtbank - dd. 13 maart 2008 - waarin Kevin en Kelly Van Den Weyngaert – twee kinderen van uw halfzus Alemtsehaye Tadesse – aan u werden toevertrouwd. Op 8 december 2008 voegde u nog twee nieuwe vonnissen van de jeugdrechtbank – dd. 25 september 2008 – toe, waarin Kevin en Kelly Van Den Weyngaert worden toevertrouwd aan uw halfzus Alemtsehaye Tadesse. Uw zus Firehiwot Tadesse die in Addis Abeba woont, verstuurdde haar brief en de convocatie per post, welke u begin september 2008 ontving.”

1.2. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).
3. Het verzoekschrift stelt: *“Dat de negatieve beslissing van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (...) minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is; Dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen (“B.S.”, 12 september 1991) en artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (“B.S.”, 31 december 1980), nochtans uitdrukkelijk motivering van een negatieve beslissing vereisen. Dat er desbetreffende dan ook duidelijk een overtreding is van de wettelijke bepalingen gezien de motivering van de beslissing van het Commissariaat Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen, geen steek houdt en minstens getuigt van zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier.”*
- 3.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker stelt dat zijn asielrelaas wel als geloofwaardig en oprecht moet worden beschouwd en hij bijgevolg de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling.

4. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Verzoeker stelt dat *“Het is niet aanvaardbaar dat een tweede asielaanvraag wordt benaderd vanuit een eerste asielaanvraag omdat men vertrekt vanuit een vooringenomenheid zodat een objectieve behandeling van het dossier niet aan de orde is.”*
- 4.1. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag te beoordelen in beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dient te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten. Niettemin dient te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens nagaat die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen in het administratief dossier. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.
5. Verzoeker *“brengt geen bewijs bij van de nationaliteit van zijn vader nl de Eritrese nationaliteit en van zijn eigen Eritrese origine. Verzoeker was in de onmogelijkheid om deze documenten te bezorgen.”* De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De Raad kan slechts vaststellen dat in de eerste asielaanvraag besloten werd dat verzoekers voorgehouden Eritrese herkomst ongeloofwaardig is. Verzoeker toont aan de hand van zijn Ethiopische paspoort zijn Ethiopische nationaliteit aan. Verzoeker brengt in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen elementen aan die vermogen zijn Ethiopische nationaliteit in twijfel te trekken.
6. Verzoeker roept in als nieuwe elementen: *“Vorige maand ontving ik deze brief van mijn zus Firehiwot Tadesse van 28/12/2000 (=03/09/2008). Zei schrijft dat Feseha Medhane, die destijds samen met mij gearresteerd werd, na 10 jaar ondergedoken geleefd te hebben in Kenia, terug naar Ethiopië kwam. Hij dacht dat hij na al die tijd veilig kon terugkeren. Hij werd na een week opgepakt. Zij schrijft dat ze niet weet wat hij exact over mij vertelde maar dat de politie in burger enkele dagen na zijn arrestatie bij mij thuis kwam en een oproepingsbrief voor mij aan mijn moeder gaf. Mijn zus was op dat ogenblik op haar werk. Ik vroeg mijn zus telefonisch om mij die oproepingsbrief te versturen. Voor haar is het te duur om mij op te bellen vanuit Ethiopië. Ik vroeg haar om alles op te sturen. Ik kon niet lang met haar praten omdat het ook voor mij duur is om lang naar Ethiopië te telefoneren. In die oproepingsbrief van de politie van 26/12/2000 (=01/09/2008) staat dat aangezien ik afwezig was op de rechtbank voor mijn veroordeling, werd beslist in 1997 dat ik opgepakt moest worden. Aangezien ze de informatie kregen dat ik nog steeds in de buurt was, moest ik mij nu (01/09/2008) binnen de 24 uur aanmelden bij the Federal Police Commission.”* en *“De overheid is Tigrees, zij zijn een minderheid en zei hebben al de macht in handen. Zij doen met de mensen wat ze willen. Eens je in hun macht bent, isoleren ze je in de gevangenis en dan beschuldigen ze je van allerlei zaken waar je zelf geen weet van hebt. Ze laten je dan langzaam sterven in de gevangenis. Ze dwingen je om je hoofd te scheren met het zelfde scheermes als de anderen. Er heerst HIV en ze doen je bewust hetzelfde scheermes gebruiken. Verder wens ik nog te vertellen dat ik hier in België instond voor de kinderen van mijn zus Alemtsehay Tadesse (zie een kopie van de Beschikking van de Jeugdrechtbank van Antwerpen). Nu zijn de kinderen weer toevertrouwd aan mijn zus maar ik zorg nog vaak voor de kinderen omdat mijn zus vaak ziek is.”* (verklaring DVZ van 30.09.2008)

- 6.1. Met betrekking tot de convocatie van de politie stelt de bestreden beslissing *“De door u neergelegde convocatie dd. 1 september 2008 (Nahase 26, 2000 E.K.) vermeldt dat u op 5 december 1997 gearresteerd werd omdat u de Eritrese invasie steunde en dat u op 11 december 1997 op borg werd vrijgelaten. Nog steeds volgens dit document vaardigde de rechtbank op 27 februari 1998 (Yakatit 20, 1990 E.K.) de rechtbank een nieuw arrestatiebevel uit en vermits de Ethiopische autoriteiten vernamen dat u nog steeds in het land bent, moest u zich binnen de vierentwintig uur na ontvangst van deze convocatie melden bij de Federale Politie Commissie (gehoor CGVS, p.2-3). U verklaarde hieromtrent dat dit de eerste convocatie was die u ontving en dat ze in Ethiopië aan uw moeder werd afgegeven. U vroeg niet of de agenten die de convocatie afgaven nog zaken zegden tegen uw moeder omdat telefoneren duur is (gehoor CGVS, p.4). Dit wekt verbazing, omdat men kan verwachten dat u meer begaan bent met de problemen die u in Ethiopië kende. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of uw moeder of uw zus nog andere convocaties ontvingen, gaf u aan dat u er niet was om ze af te halen of af te tekenen (gehoor CGVS, p.4). Het is erg merkwaardig dat u gedurende meer dan tien jaar geen convocaties ontving en dat uw moeder er wél één ontving – die pas opgesteld werd op 1 september 2008 (Nahase 26, 2000 E.K.). De vermelding in de convocatie van 2008 dat informatie voorhanden was waaruit bleek dat u nog steeds in de buurt (‘still around’) was is opmerkelijk gezien u Ethiopië al in 2003 verliet en uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u sindsdien niet meer naar uw land terugkeerde. U gaf aan dat men pas tien jaar na het arrestatiebevel dd. 27 februari 1998 (Yakatit 20, 1990 E.K.) kwam met deze convocatie, omdat Fiseha Medhane – de persoon die samen met u werd vrijgelaten en recent weer gearresteerd werd – misschien gefolterd werd en moest bekennen (gehoor CGVS, p.5). Dit getuigt niet alleen van speculatie, u gaf ook aan dat Fiseha Medhane geen enkel idee had waar u was en u tien jaar lang geen contact met hem had (gehoor CGVS, p.5). Verder –en niet in het minst- kan worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van de redenen van uw arrestatie op 5 december 1997 reeds beoordeeld werd door de Commissaris-generaal die op 11 februari 2004 een – bevestigende – beslissing van weigering van verblijf nam op basis van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is.”*
- 6.2. Verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden vervolging werden reeds beoordeeld en bedrieglijk gevonden (zie beslissing CGVS van 11 februari 2004). Verzoeker beperkt zich in zijn tweede asielaanvraag tot de blote bewering dat hij de convocaties *“op een rechtmatige manier”* heeft verkregen *“en er is geen enkele reden om geen geloof te hechten aan deze convocaties. Ook na 10 jaar kan men nog gevolgd worden”* doch hij weerlegt de bestreden beslissing niet noch toont hij aan dat deze is genomen op grond van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze. Dat verzoeker een document neerlegt maar dit niet minimaal kan toelichten klemt, temeer gelet op de uitzonderlijke omstandigheden van de zaak. Het is geheel ongeloofwaardig dat de politie verwijzend naar een zaak van 10 jaar geleden, verzoeker oproept om binnen de 24 uur opnieuw te verschijnen. Dat de politie vernomen heeft dat hij in de buurt is, zoals het document vermeldt, wijst op een geringe professionaliteit aangezien verzoeker reeds sinds 2003 in België is en hij vertrokken is met een Ethiopisch paspoort, wat zijn overheid zou moeten weten. Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoeker zich beter informeert naar de stand van zaken en verder komt dan te *“raden”* hiernaar (gehoorverslag CGVS, 3.12.2008, p. 5). Het is immers onvoldoende te stellen *“Ik belde maar even, want is duur, ik vroeg er niet achter”* (gehoorverslag CGVS, 3.12.2008, p.4). Verzoekers verklaringen zijn onaanvaardbaar en zijn tweede asielaanvraag komt voor als misbruik van procedure.
- 6.3. Met betrekking tot de brief van zijn zus stelt verzoeker *“Het is niet omdat een document afkomstig is van familie dat dit geen objectief gegeven zou zijn.”* Dergelijke privé-correspondentie kan echter bezwaarlijk als objectief worden beschouwd en kunnen hoe dan ook de geloofwaardigheid in verzoekers relaas niet herstellen. De vonnissen van de jeugdrechtbank zijn irrelevant voor verzoekers asielaanvraag en tonen geenszins aan dat verzoeker vervolgd wordt in Ethiopië.

7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

8. Verzoeker vraagt “*het statuut van subsidiair beschermde gezien de algemene situatie in Ethiopië.*”
- 8.1. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont niet aan in de specifieke negatieve aandacht te staan van zijn overheid waardoor zijn vrees voor vervolging niet wordt aangetoond. Uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt evenmin dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
- 8.2. Verzoekers argumentatie inzake het willekeurig geweld is immers louter gebaseerd op eigen summiere verklaringen. Hij toont niet aan dat er in Ethiopië sprake is van een internationaal of binnenlands conflict in volkenrechtelijke zin en hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet.
9. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 mei 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.